

[Aksel Larsen.]

navn til selv de værste retsovergreb, har forsøgt en svag polemik imod den tale, Mogens Fog holdt den 19. maj i fjor, og jeg synes ærlig talt, det er noget sent, det ærede medlem hr. Thestrup har fundet på sine argumenter, men sent er naturligvis bedre end aldrig. Det ærede medlem hr. Thestrup forsøger at klare formuleringen „truende udsigt til krig“ med, at det betyder, at man kan blive straffet, hvis man var klar over, at der forelå truende udsigt til krig. Det vil interessere mig meget, om justitsministeren vil tilslutte sig denne definition af det ærede medlem hr. Thestrup. Det vil i hvert fald skabe nogen klarhed. Det rejser naturligvis spørgsmålet, hvordan man vil granske hjerte og nyrer hos folk, for hvis folk, der anklages efter loven, sværger på, at de anede ikke, der var truende udsigt til krig, hvordan vil man så kunne dømme dem for at have handlet under truende udsigt til krig? Men som sagt, hvis den højtærede justitsminister og det kommende folketingsudvalg tilslutter sig det ærede medlem hr. Thestrups definition af udtrykket „truende udsigt til krig“, må jeg erkende, at så bliver de paragraffer, hvor „truende udsigt til krig“ er nævnt, noget mindre farlige og vilkårlige, end de ellers er. Hvis det ærede medlem hr. Thestrup imidlertid ikke får en sådan tilslutning, må jeg tillade mig at spørge: Kan vi så få en ordning, så regeringen f. eks. en gang om ugen eller en gang om dagen, skal vi sige i aktuelt kvarter, bekendtgør, om der er truende udsigt til krig, eller der ikke er truende udsigt til krig? Ja, det er dog noget, statsborgerne i det mindste må have ret til at forlange.

Man taler om „fjendtlig magt“, men man siger ikke noget om, hvorledes statsborgerne skal vide, hvem der er den fjendtlige magt. Må vi — under forudsætning af, at det ærede medlem hr. Thestrups definition ikke bliver anerkendt — bede om en ordning, så vi regelmæssigt får at vide, om der er nogen fjendtlige magter, for ellers kan statsborgerne jo ikke tage sig i agt. Jeg ved ganske vist, og det ved det ærede medlem hr. Thestrup også, at ukendskab til loven ikke fritager for ansvar, men når et lovforslags paragraffer er formuleret så svømmende, så ubestemt, som de er i dette lovforslag, må man da have krav på at få en definition.

Det ærede medlem hr. Thestrup siger, at hvad fjenden angår, kan der ikke være nogen tvivl under krig, besættelse eller truende udsigt til krig. Men det, det drejer

sig om, er først at klare, om der er truende udsigt til krig, og hvornår der er truende udsigt til krig, dernæst om besættelsen er en fjendtlig besættelse eller ej. Hvis Danmark er i krig, er det rigtigt, så kan der måske ikke være nogen tvivl om, hvem der er fjenden; men hvis Danmark er besat, kan der i høj grad være tvivl om, hvorvidt besættelsen er fjendtlig eller ikke er fjendtlig. (*Thestrup*: Det er defineret i lovforslaget!). Det er aldeles ikke defineret i lovforslaget; der står noget, der skal være en definition, men det ærede medlem hr. Thestrup kan vel nok huske, at Danmark blev besat den 9. april 1940; for mig er der ingen tvivl om, at denne besættelse var voldelig, men på den anden side erklærede den ansvarlige regering med støtte af et rigsdagsflertal, at besættelsen var sket efter overenskomst med regeringen og altså ikke var voldelig eller sket under magtanvendelse. (*Afbrydelse*: Det er urigtigt!). Det er ikke urigtigt. Der blev udstedt en proklamation fra regeringen om, at man skulle vise respekt for de fremmede tropper, der efter overenskomst med regeringen befandt sig her i landet. (*Afbrydelse*: Nej!). Ordret således lød regeringens formuleringer. (*Afbrydelse*: Nej, bestemt ikke!). Jeg kan kun gentage, at det er rigtigt, hvad jeg har citeret. Regeringen Stauning udstedte en proklamation om de fremmede tropper, som efter overenskomst med regeringen befinder sig i Danmark. Og hvad skal befolkningen så tro i en sådan situation? Man kan meget vel tænke sig den mulighed, at Danmark blev besat under magtanvendelse, men at regeringen foretrak som i 1940 at sige til befolkningen, at man skal udvise et værdigt og korrekt forhold til de fremmede tropper, som efter overenskomst med regeringen befinder sig her i landet.

Endvidere er der, som jeg har nævnt, udtrykket „produktionsstandsning“. Det er omtalt i forslaget til § 98, stk. 2. I dette stykke står der:

„Efter bestemmelsen i stk. 1 straffes bl. a. den, som med det nævnte formål iværksætter mere omfattende sabotage, produktions- eller trafikstandsning, samt den, der deltager i sådan foranstaltning vidende om, hvortil handlingen sigter.“
Og hvad er det for et formål? Ja, det står i stk. 1:

„Den, som foretager en handling, der sigter til ved magtanvendelse eller trusel derom eller på anden ulovlig måde at bringe den danske stat eller nogen del af denne under fremmed herredømme...“
Ja, men hvem skal bestemme, om det var